

saaledes, hvorimod der i det andet Thing, hvor der dog ogsaa sidder Benner af os, ved sidste Behandling baade af det ene og det andet Punkt af denne Sag vedkommende Theaterforholdene, ikke hævdede sig en eneste Kæft imod det, som her foreligger. Jeg var selv tilstede derinde og saae, at der ikke var en Ænfte, som reiste sig imod det (En Stemme: Ja, hvad betyder det?). Man kan jo altid stemme imod en Sag for at give tilkjende, at man ikke ønsker den, men naar man ikke engang gjør det, maa man dog vel antage, at denne Sag ikke har mange Betænkeligheder, og der er dog 15—16 der, som aldeles staae paa samme Standpunkt, som vi pleie at staae paa. Endvidere vil jeg tillade mig at bemærke med Hensyn til dette Forslag: Da jeg forrige Gang saae det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds stille dette Forslag, saae jeg deri en Smødelommen imod det Standpunkt, jeg har indtaget. Vi have jo tidligere stemt sammen for at faae en anden Ordning paa Theaterforholdene. Det ærede Medlem stillede Forslaget, og Forslaget viste, at med en Forandring i Summerne vilde det ærede Medlem gaae ind paa samme Standpunkt som det, hvorpaa jeg havde stillet mig, og hvorved jeg meente, at man vilde faae en Ende paa Sagen. Men derpaa har det ærede Medlem rigtignok givet med den ene Haand og taget imod den anden Haand, thi da han kom til at forsvare sine egne Ændringsforslag, sagde han: Selv om mitne Ændringsforslag blive vedtagne, vil jeg dog stemme imod Loven. Havde jeg vidst dette, dengang jeg udtalte min Erkendelse af, at det ærede Medlem var imødekommende med Hensyn til den Hovedtanke, som jeg troede, at vi endnu gjorde rettest i at staae ind paa, efterat være staaede et Par Gange, saa kunde jeg rigtignok ikke have udtalt mig saaledes; men det er jo meget muligt, at han idag stiller sig paa et noget andet Standpunkt. Selv om altsaa Loven bliver vedtagen med det ærede Medlems Ændringer, ville vi jo have en Slags Udfigt til i denne Sag at faae et Fællesudvalg med Landstinget, hvad jeg dog ikke vilde ønske, thi det er denne Sag ikke værd. Jeg skal altsaa slutte med en Op-

fordring til Saamange som muligt om nu at lade denne Sag, der staaer lige paa Springet til at faae sin endelige Afgjørelse, ogsaa faae denne Afgjørelse, og at gemme vore Kræfter til paa en forstandig og kraftig Maade at tage Forhandlingen op i 1874, da den atter vil foreligge, og saa at see den Frugt af denne Forhandling, at vi som Følge af, hvad vi vedtage idag, kunne nedsette det Statstilskud, som vi i mange Aar have udredet til den omtalte Anstalt, og som er det, der vækker saa megen Misforstøelse omkring i Landet. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Winther: Jeg beklager, at jeg ved et Tilfælde var forhindret fra at faae Ordet før den ærede sidste Taler, thi jeg kunde da have undgaaet hans Ændringer imod et Forslag, som jeg agter at tage tilbage, nemlig Forslaget under Nr. 4. Dengang der skulde stilles Ændringer til den Lov, var der en overordentlig Hast tilstede med at faae Forslagene stillede, og jeg havde dengang ikke Leilighed til med den fornødne No at faae seet efter, hvortil man kunde indskrænke sig, og hvilket Valg man skulde gjøre med Hensyn til de Ændringer, man vilde stille. Jeg kunde imidlertid vel forsvare at lade Forslaget blive opretholdt, men paa den anden Side seer jeg dog ogsaa, at det ikke er af nogen videre Betydning, og derfor tager jeg Forslaget under Nr. 4 om, at § 6 skal udgaae, tilbage.

Den fungerende Formand: Forslaget under Nr. 4 til § 6 er taget tilbage af Forslagsstilleren; jeg maa spørge, om Noget optager det? (Opfordr.). Da Ingen optager det, er det bortfaldet. Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.

Winther: Naar man betragter de Forslag, jeg iøvrigt har stillet, vil man bemærke, at jeg har imødekommet de Anskuelser, der have gjort sig gjældende i det andet Thing, idet jeg ikke har foreslaaet flere af de Ændringsforslag, som der ere blevne vedtagne, atter udstemte, saaledes at Loven kom til at foreligge i den Form, i hvilken den forlod Folkethinget. Enhver, der har gjort sig be-